

Mál nr. 378/2014
M
og V1 v/ bifreiðarinnar A og V2 v/ bifreiðarinnar B.

Árekstur á bifreiðastæði við Bildshöfða 26. nóvember 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 17. desember 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V2 dags. 8. desember 2014 ásamt gögnum, m.a. loftmynd af vettvangi.
3. Bréf V1 dags. 7. janúar 2015, ásamt gögnum m.a. framburði vitnis með tölvupósti dags. 18. desember 2014.

Málsatvik.

Á framhlið tjónstilkynningar sem báðir ökumenn skrifa undir, kemur fram að bifreið A hafi verið ekið inn á bifreiðastæði áleiðis í hægri beygju þegar árekstur varð við bifreið B sem ók út bifreiðastæðið. Árekstur varð með bifreiðunum þannig að tjón varð á frambrettum þeirra beggja. Vitni lýsir aðstæðum þannig að ökumaður bifreiðar B hafi verið nýbúinn að bakka úr bifreiðastæði í þann mund að taka af stað þegar ökumaður bifreiðar A hafi ekið greitt í beygju og ekki náð að stöðva áður en árekstur varð.

M telur sem ökumaður bifreiðar A að bifreiðarnar hafi verið að mætast þegar árekstur varð og hafi bifreið B verið tekið of langt til vinstri yfir ætlaða miðlínu vegarins og eigi því að bera alla sök á árekstrinum. Undir það mat tekur V1 og telur að ekki sé ljóst af aðstæðum á vettvangi að leiðir ökumanna hafi átt að skerast heldur hafi bifreiðarnar átt að mætast á stað þar sem bifreið B hafi verið ekið of langt til vinstri og þannig ekki fylgt fyrirmælum 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

V2 telur hins vegar að leiðir ökumanna hafi verið að skerast í skilningi 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga og þar sem ökumaður bifreiðar A hafi haft bifreið B á hægri hönd hafi honum borið að víkja fyrir bifreið B og beri því alla sök vegna árekstursins.

Álit.

Í málinu liggja fyrir upplýsingar um aðstæður á vettvangi sem og teikning á framhlið sameiginlegrar tjónstilkynningar ökumanna um akstursleiðir þeirra þegar árekstur varð. Ljóst er af myndum af vettvangi að umferð um það bifreiðastæði sem hér er til umræðu þarfnast tillitsemi af hálfu ökumanna sem um það aka. M, sem ökumaður bifreiðar A, hugðist beygja til hægri á bifreiðastæðinu og skv. framburði vitnis virðist hann hafa ekið nokkuð greitt áður en árekstur varð. Við þær aðstæður sem um ræðir var M með bifreið B á hægri hönd þó fyrirhuguð akstursstefna hans hafi verið til hægri. Þannig teljast sjónarmið 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga eiga við og M bar að veita bifreið B forgang við akstur um bifreiðastæðið og árekstur rakinn til þess að hann gætti þess ekki nægilega vel. Af gögnum málsins þykir ekki sannað að ökumaður bifreiðar B hafi ekið með þeim hætti að hann beri einnig sök á árekstrinum.

Niðurstaða.

M, sem ökumaður bifreiðar A, ber alla sök á árekstri við bifreið B.

Reykjavík 5. febrúar 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.